

Тыднёвік Магілёўскі

Тыднёвік
Магілёўскі

№ 10 (74) 17 – 23 сакавіка 2000 г. Кошт 50 руб.

МАРШ СВАБОДЫ-2

Перамога над страхам

... Можна ўявець сабе, з якой нажавісцю гледзелі тэлекадры пазаўчора шнага менскага Маршу Свабоды прыхільнікі беларускай выкметатуры і ў нас, і у Pacie, і якой цепленай у сэрцах адгукалася тое відоўшча ў душах тых, хто яшчэ на страшнай надзею на Адраджаныне Бачкайшчыны. Людзі, а ў дэмакратычнай дзее ўдзельнічала больш за 20 тысяччай чалавек, перадолелі значыць перамагілі страх у суітуюці, калі літаральна налягдаадні з вуснаў не пасрэдна Лукашэнкі раздаваліся прымры пагрозы і абразы на адрасах тых, хто на згоды з палітыкай рэжыму, хто прагнє вольнага і прысвойнага жыцця. Па ўсіх патрадніх палітычных падзеях відаецца, што пагрозы гэтых ў нас ні словы. Яны заўсёды ўвасабліліся ў разнайна перасыльдзе людзей, іх пакаранні, іх зынкінні, іх вымушаны зьбег з роднага краю ў замежжа...

Учора адбылося без, як тое гаворыцца, непрыемных эпізодаў: улада ўстрымалася ад правакацый не па бабрыні душніцай, а пад уласным страхам перед стойкасцю людзей, салідарным настроем цывілізацыйных грамадзтваў беларускай дыяспары ў шмат якіх краінах. І ёсё роўна на верыцьца пакупу, што пройдзе без пасылдкаў: страх штурхаве ўладу – да помсты...

Тыд, што выйшлі ўчора ў Менску і ў іншых гарадах краіны на вуліцу за сюю годніцю, будучыно гэта ведаюць, а значыць гатоўства вытрымца ўладную злосць і помсту. А значыць палітычнай Вясны толькі пачалася. Яе ўядомая пэўнай высакароднасцю: сумленныя перамовы з уладай для выхаду з туپіка, да якога прывягла грамадзтва. Адміністрацыя, сумленныя выбары Вярховай улады, сумленныя адносіны з Эўропай і ўсім съвестам.

На сумленнай се ўвесі час і спатыкавацца беларуская ўлада. Дакладней сказаць, ціперація ўлада. Беларуска па вызначаны будзе сумленай і цылізованай. За то стаяць у сваёй Веры тысячы сумленных людзей. Учора яны былі на вуліцы. Чарговым разам выйдуць 25 Сакавіка. Страх тое не пануе над імі...

R. S. Magilevskiy skrybykanam (варачы, адзін з німіногіх у краіне) адмовіў мясоўым заяўнікам, у іх праве правесці ў Дзень канстытуцыйнікі пікет і мітынг. Многія магілбуйці такім чынам узбуйнілі менскія катэны дэмантрантаў. Аднак 25 Сакавіка, як паведамілі рэдакцыі краінскіх мясоўых дэмакратычных суполак, масавыя мерапрыемстві пройдуть і ў нас.

Палітычны AGLEADALNIK "TM"

БЕЛАПАН для «ТМ»

Злучаныя Штаты Амерыкі на супраць супраць ініцыятывы шырокага грамадзкага дыялягі, выкананы беларускімі ўладамі. Але ЗША па-ранейшаму пічаць, што толькі шляхам перамоваў паміж ўладамі і апазыцыйнай пры пасярэдніцтве АБСЭ можна высяцьці з канстытуцыйнага крызису.

Аб гэтым заявіў адмысловы дарадца дзяржсакратара ЗША па пытаннях новых незалежных дзяржаваў Рон Вілсан на прэс-конферэнцыі ў Менску. Паводле словаў амэрыканскага дыпламата, ён заклікаў беларускія ўлады стварыць спрэчныя клімат да дыялогу ў грамадзтве, зыншчыны абінаваўшаны з тых, каго ЗША пічаць палітычнымі зынволенімі.

зыншчыны выбарчае законадаўства ў адпаведнасці з рэкомендаціямі АБСЭ і даволі пашырэць апазыцыйную дэмантранцы, якія, на думку сп. Вілсан, таксама з'яўляюцца "формай дыяляга".

Таксама сп. Вілсан лічыць, што інтэгратыўны паміж Беларусью і Расіяй немагчымы прынадзе дабраахвотні, бо у Беларусі адсутнічаюць дэмакратычныя інстытуты.

14 сакавіка суд Ленінскага раёна Mariléva адхілу скагу, пададзену съследчым Съследчага камітэта пры Міністэрстве ўнутраных спраў Анатолем Смаленцам.

У скарэзе Смаленцау прасці адміністрыць рашэнне прауктуры: вобласць, якая спыніла крымінальную справу аб паклённе ў дачиненіі да ўлады адваката Веры Страмкоўскай. Яна барабаняла

былога старшыню аграпрамысловага аддзялення "Рассвет" Васіля Стравоўтава. Смаленцау жа ўзначальваў съследчую группу, якая праводзіла ў гаспадарцы расследаванне. Падчас судовага працэсу адвакат Страмкоўская запатрабавала праставіць матрыяльныя каштоўнасці, у прыватнасці 40 бутэлек каньяку "Белы бусел", што быў канфіскаваны ў Стравоўтава пры вобску. Неўзабаве пасля выступлення Страмкоўскай у судзе ў дачиненіі да яе быў ўзбуджаны крымінальная справа па абінаваўшані ў паклённе. Пасля дойгай цыганіі нейкай 40 бутэлек каньяку ўсё ж быў прадстаўлены на судзе.

БЕЛАПАН для «ТМ»

НАША АПЫТАНЬНЕ

Напярэдадні выбітнай даты

Горацкага народнага ансамбля "Верадсен".

Больш істотна для нашай гісторыі, безумоўна, абавязчываныя БНР. Но не было бы гэтага, калі ўзёнкі б, дарэчы, і БССР, ды ў угрове магло быць нас сёньняшніх як беларусаў, як асобнага народа.

— Валяніна Гавазьдзёва, выканаўчы дырэктар Mari-Louise грамадзкага жаночага цэнтра падтрымкі і ўзаемадапамогі.

Канешне, вага Дзені Волі не паруячыся з бэзсізярской візій. Да тут бы прымень сяяцца ў цёмным царстве, а там будавалі візію.

Анатоль Фёдарав, краінік Marilévskiy арганізацыі БНФ (Вячорок).

— Стварэнне БССР было адказам большавікоў на патрабаваны патрыятычныя сілай краінскіх дзяржаўчынцаў Беларусі. Абяшчаныя БНР было прайвяло волі народа, а БССР з'явілася як канкурэнты адказ большавікоў.

Міхаіл Карлечанка, бальніцкі журналіст.

Дзень 25 сакавіка больш важкі. Гэта безумоўна, хоць сама дата і падзея ў савецкі час замоўчаваліся, але зарэз Дзені Волі вяртае ў грамадскую сівядомасць. Без 25 сакавіка не было бы і той другой даты, якая па сутнасці з'явілася адказам большавікоў на палітычны выклік часу. А народны выклік.

Дзякую, Майстар! І Бываі...

Заўтра ў абласцім Лялечным тэатры спектакль, якім Алег Жугжда разыўваеца з магілёўскімі глядчынамі. Тэатр, у творчую біографію якога наўсёды ўпісанае імя — рэжысёра і актара, мастака і адміністратора — старажытнае апошнію сваю апору, на якой трывамаўшы ці не апошнія 20 гадоў...

Такія людзі як Алег Жугжда на ролях учынілі пад упрымленнем хвілінага настрою. Ягоная заява аб сходзіце ілюструе многе: ціперація стан культуры грамадзтва, матэрыяльную і пабывтовую неўладкаванасць актора, чынавенскую абыкальнасць улады да Тэатра. А можа быць іншыя?

страты. І ўзялічыць за ўсё, што зроблена.

Дзякую, Майстар! Творчай і жыццёвой удачы ў новым месцы.

Мы будзем сумаваць...

Рэдакцыя "ТМ"

ТМ

• 2

ЗВАРОТНАЯ СУВЯЗЬ

"РАСЕЯ ЯК МИТАВОРЦА" ("ТМ" №№7-8)

Час паглядзець у лютэру

Добры дзень, спадар Mihась. Прачытав Ваш артыкул "Расея як митаворца". Ен мяне так узрушу, што я выразны выказацца пра наследаве. Поўнасцю згодзен з Вам ў тым, што ёю народы, якія ўходзілі ў розныя эпохі ў склад Расейскай імперыі, ц' хадзя бі скіравалі ў ёю, николі добра не жылі. Прыйкладаў прычома. У пачатку стагодзьдзя Фінляндзія змагла захаваць сваю незалежнасць ад Расеі і цяпер яна, ні маючи сваіх карысных выка入党, жыве нашмат лепш, чым багатая на ёя Расея. І наядворт. Краіны Прыбалтыкі ў 1940 годзе страпілі незалежнасць і "добраўно" увайшлі ў склад ССР. І хадзя ўзровень жыцця ў іх быў вышыі за іншыя савецкія распублікі (і толькі дзякуючы не-вялікаму стажу знаходжання ў Саюзе), яны выкарысталі першую ж магчымасць выраціць з расейскіх кіпцюроў і пасыпшалі адгараціцца межамі. Паслья гэтага сарадні заробілі насельніцтва ўсіх краін (як, дарэчы, і краін былога Варшаўскага блёку) адразу пачаў рассці. Нашай краіне таксама пісторыя (ці сам Бог) па-дараўвалі незалежнасць. Але наш народ (яго былошасць) яня здолны жыць самастойна. Таму,

што на працягу ўсяго стагодзьдзя ўзыщчаліся нашы нацыянальныя кадры. Заставаліся толькі "памаркоўні", ад якіх нараджаліся дзеці, унукі. Я таксама нарадзіліся ў сям'і "савецкіх беларусаў". Але ўжваліва вывучаў нашу пісторыю і рабіў адпаведныя вынаходы. Раней быў адвальнікъ на пісарскай, што кожны народ мае той урад, які заслугоўвае. У мене была ілюзія, што нашы людзі таксама сумогуць разабрацца ў ёсім. Памятаю, як у пачатку перабудовы насы ўсім бацькам чытаць часопіс "Огонек", потым нашу незалежную прэсну. Але выніку я ні бачыў. І я зрабіў выносу, што пісцялі замовленые людзі зрабілі сваю разбуральную ролю. Людзі ні толькі не гатовыя прызначаць свае памяты, але і здольныя іх зноў зноў пайтапаць. Яны ні чуюць тых, хто кажа: траба, каб улада канцралівалася звычай, каб было разъмежаваныя ўлада, незалежныя парлімент, суд, прэса. Затое яны сълепа здадаюцца тым, хто крываць, дайце мне ўладу, я ведаю, як зрабіць вас шчасливымі, а ўсіх злодзею перасадзіць, і хадзі на Бажку "халву", им робіцца салодка ("халва" падобна на "халва"), а "на халаву" ўкус сладкі". І вось

уходзі калі народ не канцралізуе ўладу, улада пачынае канцраліваць народ. Наручнікі апранаюць усім, каму не даслабоды "басціна халва". А народ післася ў падкі, і хадзя ўзровень жыцця ўжо даўно ніжэй за той, што быў пры Кейсі. Які Лукашэнка называў яго "ніжэй калена", рэйтынг праздынта, як гэта на сорамана, ад гэтых відовішч толькі расце. Але калі чалавек заходзіць у краму і бачыць новыя цэннікі, якія трэба зьдзігуляцца і задавацца прададуць тарытарычныя пытанні. Спытайцце лепш у сваіх кумірах, толькі ён ўсё роўна не пачуе. Тады вы дзіце дамоў, станце перад люстэркам і спытайце ў сябе. Там траўка ўзімку.

Р.С. Калі на пабытовым узроўні пачынаеш пытация ў людзей – ці хочуць яны, каб іхны грошы і маёмы абіядналі з тым, што мае їх сусед – лідак і гініца, то жадаючыя не знаходзіцца. А на ўзроўні краін гэта ні дэйнічае. Калі пытается, дзе быны хацелі жыць, большасць глядзіць на Захад, але галасуе за саюз з Расеяй! Бедны народ, якому Бог наканаваў быць узорам для іншых, якія не траба жыць.

3 лістапада, Віктар МАРЧАНКА

МОЎНЫЯ СПРЭЧКІ ("ТМ" №9)

Гэта нешта занадта экзатычнае

Мабыць, за размовамі пра панаванье расейскай мовы ў на-даход любові да беларускай мы зусім забыліся пра існаванье "трасянкі". Бяспрэчна, што людзі, якія правільна мовяць па-расейску, – мала. Яшчэ меншых, хто правільна кажа па-беларуску. Але ж мы не улучылі, што карыстальнікі трасянкі, даўно ліквідаваныя непісменніні, умেюць пісаць. І гэта – горш за ўсе.

Гаворка ўжо не пра тое, які жах вызведае, працьтаваши на каштавіку ў мясціні краме – "Малыш пуреобразны" – тут якраз досьць зразумела, што мы маем справу з своеасаблівым "агро"-слэнгам працауніку прыталкі. А калі трапіш на нешта на меней

дзвясоне, да таго ж, зробленое ў друкарні, то робіцца ўвогуле інклюзі. Прыкладам, собіла нам пачасавацца шмат кім уладабанымі цукеркамі "Каровка". Адгадайце, на якой мове выкананы надпіс на аброты?..

Захапліўшыся гэткай "эзотычностью", паспрабавалі мы адшукваць выхадную дадзеную падпрыемства-втыворцы. На жаль, спадары з СП "Канды" выявіліся спадрэйнімі адмыслопоўсці ў гарні маскавання. А займацца контрыведкай у нас жаданьня няма. Мабыць тому, што разумеецца сваю мізэрнасць і нікчымнасць перед мізэрніямі – ці то "великі і могуць", ці то "родная трасянка"...

АЛЕКСАНДРОВІЧЫ
(бацька і сын)

Кроніка тыдня ад Сымона Глазштэйна

Абласная гідраметэзаслужба паведаміла, што ў апошнія месяцы разка павялічылася шкодная забруджанасць паветра – на 20-30%. Мэтэаролігі патлумачылі гэты факт цёплымі надвор'ем. Слабы вечер не разганяе тыя шкодныя разчывы, што вылятаюць з трубы нашых заводоў і аутамабіляў. І ўесь гэты бруд "затрымліваецца" ля нашых лёгkіх. Але ж крху не згаджуся з спэцыялістамі. Ня у ветры і ня ў сонцікі справа. Яны дуюць і съвецяць ня толькі ў нас, але і ў Нямеччыне, Гішпані і шмат дзе яшчэ. Але ж там, замест сілівання на прыроду, прычыны шукаюць у сабе, разыўвіаць прыроду, дэшэльберагальную тэхнолагію, штрафуюць парушальнікаў.

Крадуць у нас так і столькі, што калі-нікалі міжволі падумаеш: жывем мы зараз у дзяржаве рабуніку, дзе ад самага галоўнага не начальніка да самага маленькага падначаленага ўсе нешта аднекуль цягніць. Аднак звычынца з гэтym не даюць, калі так можна сказаць, асабліва вышкілтаныя выпадкі. Вось, прыкладам, такі факт. Днямі з Магілёўскага аўтазавода невядомыя знеслы бі мэталічных пітак, каштоўнасці якіх – у каліяровых металах, а вага кожнай – да 60 кг. Як гэта можна працесці міма аховы, як асабіста ўяўвіць не магу.

Жахлівая шэрагі носьбітава съмяротнага вірусу СНІДу за 2 месяцы гэтага году павялічыліся яшчэ на 5 чалавек, на падазрэнны ў захворванні яшча троє...

Зоркі беларускай эстрады падзяць дабрачынны канцэрт у нашым абласным цэнтры. Ядзівіга Палапацкая і Аляксандар Ціхановіч, Іна Афанасеева, Валеры Дайнека ды іншыя артысты дадуць на сцэне палаца

Яшчэ адна праява крэзысу ў сельскіх гаспадаркі – стан ільнопераарапацоўкі. Галіновыя прадпрыемствы на міжкіх сценіненях. Зараз на вытворчых складах усяго 3200 тон сыварыны, якія хопіць толькі на сакавікі. А потым заводы прыйдзецца зачыніць да новага ўраджаю. Рабочыя пойдуть у адпачынок, якія ня будзе апложвачца.

Да супстрэчы.
Сымон Глазштэйн

СУДОВЫЯ ВЕСТКІ

Што вырашыцца за зачыненымі дзьвяримі

Калі гэты нумар "ТМ" выйдзе з друку, прысуд Дзмітрыя Абадоўскому, верагодна за ёсі, будзе ўжо вядомы. Пакуль жа мы маем звесткі дзяржынскага суда, што западрэзаныя падпрыемствы пададзеныя і пракуратурой.

Адвакаты прасілі суд признаць падсуднага неўніватым, бо, на ях думку, у судзе доказы значынстваў з боку Дзмітрыя Абадоўскага не знайшлі аргументаванага і пераканаўчага падцвердждання. Тое, ці лепей, скажаць, якім чынам настойвае на сваім абанінаваўчым бок, звязаным з жаркай цэвіцай. Гэта, сама мала, 6 год наўпачы.

На думку пракурора Ірынікавай, Д. Абадоўскі павінен атрымаць пакаранне ў выгледзе 6 год пазбуйнання волі за "зевалтаванне". Па съведчанні (дарэчы, наядаем, што працэс зачынены) грамадзкага абарон-

цы съведка ў судзе даводзіў, што пакараны быў атрыманы пад націскам і таму незаконна. Які, цікава, ў нас год на двары, ці на 37-ым? – пытаючыся наглядальніка за судовым прасцасцем...

На момант гэтых нататак прысуд блізкі. Але ці блізкое да грауды працэс судадзяржаны? Як мы паведамляли, на мінульты тады ля будынку суда стаў лікет у абарону... годнасць суддзі Юрчанкі, літарална ў апошні дзень суду нехта ў будынку і побач раскінул ўлётку-заклік наступнага звысту (падаем на мове арыйнага): "Судья Юрченко не осудзіт невиновнага!"

Ці так гэта насымэр, пабачым...

Аляксандар АЛЕКСАНДРОВІЧ,

карэспандэнт "БД" –

спэцыяліст для "ТМ"

Заслужкі, заслужкі...

Прафэсар катэдры гісторыі Беларусі Маріліўская ўніверсітэта Г.І. Валчок, вядомы нашым чытачам, у прыватнасці, па публікацыі "Партыі" ("ТМ" №5), узагадордзіла проміж у 20 тысячай рубліў (новых) з адмысловага фонду прэзыдэнта Рэспублікі Беларусь па сацыяльнай падтрымцы адкорысніков наўчаніністайсту. У суправоджэні пазначана: "за личны вклад в развітии способностяў пілангістіў моладёжі".

Парарадумся за прафэсара. Хаця крху шкада талантливых юнакоў і дяячам, бо і мени дзястанецца. Але, відаць, паличылі, што яны і так адкорысаны.

Б.М.

100 зруйнаваных архітэктурных помнікаў Магілёву

У папярэдніх нумерах "ТМ" былі прадстаўленыя: Ратуша, Касцёл с.в. Ксаверыя, Калегіум Езуітаў, Сынаагогі, Траецкая і Петрапаўлаўская цэрквы, Паркі гораду.

Іосіфаўскі сабор

У 1772 годзе паводле канвенцыі трох імпэрыяў — Расскайскай, Прускай і Аўстрыйскай — адбыўся першы падзел Рэчы Паспалітая — дзяржавы абодвух народу. 5 верасьня 1772 году расейцы ўвайшлі ў Магілёў. Па ўсіх царквах, касцёлах, габрэйскіх школках быў агапошні маніфест імпэратрыцы расейскай Кацярыны II аб акце падзелу Рэчы Паспалітая. 10 верасьня ў Кафедральнай царкве была прынятая прысяга на вернасць імпэратрыцы і ейнаму спадкаемцу Паўлу Пятровічу. Новыя рэзalіі, назывыкі лад, новыя жыццёвые варункі.

Згодна з наказам Кацярыны II ад 28 траўня 1772 году Магілёў аўгашчыўся губернским горадам. Сутнасьцы і складнікі губэрні цягам 25 год зъмяніліся.

У траўні 1780 году Магілёў стаўся месцам сустрэчы імпэратрыцы Кацярыны II з імпэратарам аўстрыйскім Іосіфом II. Сладкіне дзявою каранаваных асобаў, якія не пасрэдна спрычыніліся да падзелу Рэчы Паспалітая, сталася сведчаннем незавартонасцю факту падзелу не-капі моцнае краіны. Недараўнільна будзе не ўзгадаць, што гэта быў за асобы — моцныя, таленавітыя, у нечым зусім розныя. Імпэратар аўстрыйскі Іосіф II — прадстаянін асьветніцтва, абсалютызму. Праводзіў палітыку пратэцыянізму, спрыяў і заахвочваў намаганыя паспалітага люду да стварэння мануфактур. Адміністрацыйны, увёў адзіны паземельны падатак. Абмежаваў самастойнасць каталіцкай царквы ў аўстрыйскіх землях, выдаў талерантны патэнт аб свабодзе веравізнання.

Садзейнічала развіццю сучаскую школы. Імпэратрыца расейская Кацярына II (Софія Фрэздэрыка Аўгуста Ангальт-Цэрбская)

была ўвяднічансце вядомай і загадкавай асобай для Беларусі. Раушчая кабета, якая з дапамогаю гвардыі скінула з прастолу свайго мужа Піतра III. Раушчасць, абачлівасць, жорсткасць, адукаванасць дапамагалі ёй дамагацца перамогай увінутранай і вонкавай палітыцы. Імпэратрыца займаўася літаратурнай творчасцю, публіцыстычнай.

Сладкіне Кацярыны II з Іосіфам II было абстаўленыя пампезнай шыкоўкай. Быў пабудаваны тэатр і віляжная зала па плану архітэктара Брыгантія. У Магілёў з Пецярбургу наведалася прыдворная опера, лепшыя музыкі й артысты. Дзеля гэтага сустрэчы быў адмыслова падрыхтаваны вайсковы аадзелы. У Магілёў з'яўхаліся міністры, частка двара, місціўская шляхта, іншаземцы.

Амаль штодзенна ладзіліся балі і сувязкаваны. Непадалёк ад Магілёва ў бок Шклову быў пабудаваны багаты аздоблены, трохміфальная брама, калі якой імпэратрыцу супстрака беларускі намеснік граф Чарнышоў. Эстафету сустрэчай працягнуў архіепіскап Магілёўскі Георгій Канінскі і рым-каталіцкі архієпіскап Станіслаў Багуш-Сестранецкі.

Прыезд імпэратара аўстрыйскага быў больш праздні расклад. Іосіф наведаўся ў Магілёў пад прозывішчам графа Фалькенштайні за дзень да прыезду Кацярыны. Аўстрыйскі імпэратар блукаў па вулічкам гораду і дзіўіся ягонай прыгажосцю. За гэтым заняткам ён і сустрэўся з губернатаром Пасекам, які асаўбіста ведаў імпэратара.

Пятага дня з нагоды сустрэчы імпэратара быў закладзены царквы Св. Іосіфа. Царква будавалася на праекту архітэктара Мікалая Львова ў стылі класіцызму. Культавы будынак паўстаяў на голаўной вуліцы Магілёва — Дняпроўскім праспэкце ў 1798 годзе ю стаўся неад'емнай часткай Саборнае плошчы. Хаця тутака варта адзначыць, што плошча, як і

сам Храм дапаўнілі адно аднаго. Царкве Св. Іосіфа ў 1802 годзе быў нададзены статус Сабора. Будынак Храму быў квадратны ў пляне. Галоўны фасад меў шэсцьць штулаў, якія абапіраюцца на прыступкавыя стылябаты, у сваю часу штулы быў апірышчам трохкутнікавага Франтону. Над уваходным Франтонам узвышаўся сферычны купал, які складаўся з дзяловаў абалонак. Ува-нутранай абалонцы было 12 круглых арачных прамеў, у цэнтры ж — круглая адтуліна. У інтэр'еры купал прыпаменяў аблапонку на 4 масыўныя пілоні, якія стваралі ўнутраны квадрат. Інтэр'ер быў багат аздоблены: парчовая і амальная штуль, съветла-жоўты, зялёны мармур, шыкоўкай размалёўка, ляпніна, нішы са статуямі, абрэзы на медных шытках мастика ў. Баравікоўская.

Пабудова сабора Св. Іосіфа, ягоная архітэктура аказала значны ўплыў на разыўціць культаўага дойлідства на Беларусі ў 19 стагоддзі. Ня лише будзе дадзены, што падобнае будаванье ёсьць ў Вене. Той сабор носіць назуў Святой Кацярыны.

За часамі Саветаў 1932-37 гг. у будынку Сабору, які ўжо колы год не выконваў сваіх першасных функцій, месьціцца музей гісторыі рэлігіі й атэзізму. У 1938 годзе началася перапланіроўка Магілёва, як місія стацца століця Беларусі. Падчас гэтай самай перапланіроўкі сабор і быў зынішчаны. На месцы сабора Св. Іосіфа зараэз гатэль "Днепр". Ад саборнай плошчы засталася толькі арка ў горад Кацярыны II, перарабленая пад арку ў горад вайсковых адзінак, якія вызвалілі Магілёў у 1944 годзе.

Алесь АСІПЦОЎ

Крыніцы інфармацыі: "Магілёў на скрыжаваньнях" А. Агееўа, І. Пушкіна; артыкул Валерыя Маразевіча з "Магілёўскай даўніны" за 1995 год.

РУБРИКА ДОКТАРА ВАСІЛЯ АЎРАМЕНКІ

Беларуская мэдэыцына: міты і перспектывы

Ледзь не любімая тэма сёньняшніх крэтыкі — стан нашай мэдэыцыны. І спарады, хворых людзей ўсё больш, а атрымліць эфектыўную дапамогу становіцца ўсё цяжэй. Якія б прымы ўзяты не былі, але падае давер да афіцыйнай мэдэыцыны, а зь ім і прэстыж лекарскай прадэсці.

Ці можна сёньня казаць пра ўласна беларускую мэдэыцыну? Не скрыт, што ѿ сяня — толькі аскепак быў савецкай, але "аскепак" гэтых ўсё больш аддліяеца ад свайго літоўскіх, расейскіх або грузінскіх калег. І аддліяеца таму, што застаяцца самым "закансэрваваным" і нязменным. Жыцьцё, між іншымі, не стаіць на месцы — эканоміка, тэхнолагіі, навукольнае асроддзішча і нават хваробы мняюцца ў часе. А што ж наша тутэйшая "ахова" здараў?

Многі і дасль ў ліцаць, што за савецкім часам мэдэыцына была ледзь на самай прагрэсіўнай. Але ж тэхнічнае адстаяванье яе ад заходніх стандарту па-10-15 гадоў ужо складала 10-15 гадоў. Сёньня мы ганаўміся адзінамі па воблаштвіць КТ- і МРТ-тамографамі, а на Захадзе такія апараты дадзены ў кожным шпіталі. Тоэ ж можна сказаць пра хірургічнае і рэнтамацічнае адстаяванье, не стаматалагічнае тэхналёгіі, лекавікі, язычыльчаньне і многае іншае. Шмат з таго, што ў нас лічыцца "модным", "за бутром" — уфорашы дзень.

А самы важкі "козыр" апала-гетаў савецкай мэдэыцыны — басісплатнасць і агульнадаступнасць — разыбіла самое жыцьцё. Сёньня па сутнасці старая систэма аховы здароўя стала і небясплатнай (амаль усе прэрараты траба купляць), і цяжкадаступнай (вельмі складана атрымліць якісанку, кваліфікаваную дапамогу). Урэшце рэшт, савецкая систэма аховы здароўя існавала на столькі для хворых, колікі для дзяржаўы. Сядзі дактароў нават быў тут жарт: "Каб на хворыя — мы б працавалі яшчэ лепш". І спарады, хворыя перашкаджалі дасліжненю "галоўных" мэт — выкананца плянівай паказычнай, зыніці захворваеасць, інваліднасць, выдаць як маг менш бюлётнізмі і г.д.

Але ж сёньня вядома, што здароўе народу ў першую чаргу залежыць ад эканамічных, соцый-культурных і экалагічных варунак, а толькі потым ад узроўню мэддапамогі. Так што палітыкі і эканамісты ўпłyўваюць на здароўе нацыі значна больш, чым лекары, якія толькі канстатуюць крэтычны стан нашага хворага грамадзтва і спрабуюць хоць кіху працягнучы жыцьцё яго асобістымі прадстаўнікамі.

І бывае, гэта ўдзельца. Сядзі нешматлікіх станоўчых момантаў — павышаныя кваліфікацыі нашых гематолягаў ("дзякуючы" Чарнобылю), рэйнанія дыягностыкі паталёгіі плода, стварэнне аддзяленняў пляраспакічнай хірургіі, можна згадаць і транспланталёгію. Праўда, у Беларусі пераадсаджваюць пакуль толькі ніркы й патрэба ў такіх апрацыях значна пераўхадзіць працягну — не хапае донар. Гэта паўсюдная і дзялікатная праблема, бо донарамі становіцца звычайна маладыя людзі, ат-

Могілевъ туб.

Іосіфовскі Кафедральны сабор

З БЛІЗКАГА ЗАМЕЖХА

ДА ДНЯ ВОЛІ
“Асобны атрад”
у філіялі

абарот паступіні маркі адноўленай Рэспублікі Беларусь. На сёньня іх налічваецца больш за 200 наименінняў. Аднак абазнаныя ў гэтай справе людзі ведаюць, што гісторыя беларускіх марак у XX стагоддзі распачала нашмат раней – у 1917-20-г. Існунекалкі выпускай беларускіх марак, якія прызначаюць увагу гісторыку.

краязнаўцау, калекцыяніраў ды ўсіх тых, каму не абыякавая беларуская спадчына.

Асобнае месца зймае сэрыя беларускіх марак пад назвай “Асобны атрад, БНР”. Спэцыяльстам пакупу не ўдалося адшукваць дакументы, якія б пачынвалі паучнавартаснае паштовое абрачынне гэтых марак. Аднак яны маюць высокую папірафічную і мастацкую выразу. Замову на яго даваў старынец Беларускай земсковай камісіі ў Латвіі Кастусь Езавіт. Такім чынам, выпуск задумаваўся дзею патрабаваў венена-паливой пошты. Хутчай за ўсё, з прычыны спазыненай выпуску, банды беларускага войска не паспелі выкарыстоць гэтыя маркі.

Што да самога характару падоб-

нага выпуску паштовых марак, дык тут нікае навіны німа. У Грамадзянскую вайну маркі выпускалі армія Дзяржынскага, Урангеля, Калчака, падраздзяленіцтва атамана Сімёна, Пятлюры й г.д. Аднак да сёньня дакументаў аб стварэнні існаваныя венена-паливой установаў у войску БНР ня знаірэна. Сярод калекцыяніраў німа ніводнага, хто бы валодалі біспечальным дадзяліненнем з этыми маркамі. Усе яны маюць штампель з надпісмі: “АСОБНЫ БЕЛАРУСКИ АТРАД / ПАЛЕВАЯ КАНТОРА” і адну дату – 17.04.20. На той час беларуская войску ў Латвіі ўжо не было. Да таго ж усе вядомыя паштовыя адраўленыя напісаны адным чалавекам.

Такім чынам, хутчай за ўсё бліскучы на выкананую і афарбовы паштовы выпуск марак БНР так і не дайшоў да прамога прызначэння. Але многія дзесяцігоддзі ён выкарыстоўваўся ў праграмах беларускай эміграцыі. Дзеяла гэта было зроблена і некалкі патортных выпускоў. На жаль, высокая якосьць марак заследула прыцьгвалі вялікую колкасьць махляроў, якія нарабілі шмат падрабак.

Весь жа сёньня мы можам канстатаваць, што гісторыя марак “Асобнага атраду БНР” далёка на скончаная.

Уладзімер ЗАРЭМСКІ

Польша

У Польшчы на практыку бліжэйшыя 5 месяцы павінна быць падрыхтаваная стратэгічная праграма разыўніціа краіны, мэтай якой – стварэнне прывабнага і цэласнага іміджу Польшчы як стабільнай і сучаснай дзяржавы, маючай значныя гаспадарчы і турыстычныя патэнцыі, багатыя традыцыі і культуру.

На імдзі Польшчы цяпер станоўчыя паслехі. Напрыклад, аналітычная служба вядомага міжнароднага часопіса “The Economist” пінцы, што ў бліжэйшыя гады гэта краіна будзе ўтрымліваць підрэсткі сярод краін Цэнтральнага і Усходняга Еўропы па тэмце росту вялікага нацыянальнага прадукту. Паводле ацэнкаў экспартнага часопісу, рост ВНП напрэканцы 2000 года дасягне 5,2%, а на практыку 2000-2004 году будзе ўтрымлівацца ў сярэднім на 1% прыблізна 5%. Паколькі ў краінах Эўрапейскага Звязу – галоўнага экспартнага партнёра Польшчы – чакаецца эканамічны падём, то прызначэнне рост экспарту тавароў і послуг – на 8,5-11%; а таксама рост замежных інвестыцый – на 7,8-8,5 мільярдаў даляраў ЗША штогод.

Літва

У Літве даражэ бэнзын. У адказ на гэта 80% жыхароў краіны гатоўныя на практыку некалькіх дзён байкатаваць бэнзазапраўкі.

Падаржанне ўтрымлівана адпаведным ростам цэнзу на нафту ў сувесце. Калі гэта тэндэнцыя захаваецца на практыку некалькіх тыдней, то паводле прагнозу вытворцаў кошт 95-га бэнзину ў красавіку будзе большы чым трох літ (0,75 USD) за літару. Спажыўніцы патрабуюць ад ураду Літвы зынажынны падатак на папіва, зъмяншынны падатак на даданую вартастць з 18% до 9%. Яны намераваюць з 28-га по 30-е сакавікі байкатаваць бэнзазапраўкі.

Літоўскі урад уводзіць падатак на радыё і тэлевізію дзеля выратавання Літоўскай дзяржавай тэлекампаніі.

Кампанія гэтая ўжо на першы год балансуе на мяжы банкротства. Новы падатак пачніць браць з 1 студзеня 2001 г. Спачатку ён будзе, як чакаецца, сымбалічным – па аднаму літу ў месяц, але за цагам часу складе 4-5 літ. Такім чынам, Літва стане першай балтыйскай краінай, якія ўядзе ў зустрэчу беларускую практику ў га-

тій галіне. Атрыманыя сродкі дазволіць самім стажыўцам фінансаваць тэлекампанію. Як ліцаў тыя, хто ініцыяваў уздзенне новага падатку, гэта дазволіць таксама скараціць рэкламны час на тэлевізіі. Магчыма, адбём рэкламы на дэзяркаўным тэлеканале будзе вызначаны заканадаўствам.

Эстонія

У горадзе Нарва адбываўся чарговы сход Саюза расейскіх грамадзян. На павестцы дня былі выбары прэзідэнта Racel.

На сходзе сабраліся каля 400 актыўстаў старога ўзросту. Вылучаныя выступаючыя заслужылі ганыбай і выказаўлілі аднаголосна за сваёга абраўніка – камуніста Зоганава. Адзін з выступаючых паведаміў, што супрадуды Ельцын памер у 1996 годзе. Абіраючыся на гэту заяву, ён абынаваць сёньняшніх краініцтва Racel у хуткім іздрадзе. Іншыя актыўсты надалі Пуціну “звязнік” Ельцын-2.

Паводле паведамлененняў інформацыйных агенцтваў

МАСТАЦКАЯ ІМПРЭЗА: ФОТАПРАЦЯГ

Мінулым разам (“ТМ” №9) мы абліцівали свой тэкставы распавяд пра інтэлігентнасць і цепельно масцашкай імпрэзы у “Коле сібрэй” падмашаваць фотарэпартажам.

Вось гэтая здымкі, што неабвержана пашырэджаны, кыць праца юнія, у гармоніі душы і неаволькія, прыстойнасць і сіобрэства. Любая, самая кароткая сустрака з Мастацтвам падыўшавае чалавека і добрае яго хачіць бяспілімі ўнутранай разінаваці, душоўнага спакою і смеетных думак...

Жыцціць наша блузаче зусім не пра тое. Не жаль. Але ж ён мы самі і ёсьць нашае жыцці? Мастацтвам, дарчы, толькі на эстэтечынне і шукасі доказу...

Фота А. Ліціна, В. Чурланаева

Ці будзе ў Магілёве Ўніверсытэт?

Пытаныне “сапраўднасці”, што досыць востра паўсталі перед нашымі Дзяржунівэрсітэтамі яшчэ з 1998 годзе (адзру за пасля зыні ў школы “МДПІ” на “МДУ”), апошнім часам набыло яшчэ большую вастрынку.

Кількічны ў сучасных разуменнях ўніверсітэт павінен мец пэўныя шэраг факультэтаў: гістарычны, філлагічны, матэматычны, юрыдычны, эканамічны, мэдычны, журнальны, замежных мовай да інш. Што чыніць першыя трох у пыначаным спісе, то з’ім У МДУ ёсць як мэдыцын: і база ёсць, і кадры, і баланс, і гэтым факультэтам споўніцца ўжо больш за 50 год кожнаму. А вось новаствораны факультэт – эканамічны, які мае пакупу толькі два курсы студэнтаў, і юрыдычны, што прадае першы год, – ані ўзростам, ані базай, ані кадрами пахваліца ня могуць. У прыватных размовах

можна часціцкім пачуць даволі нестаноўчыя адуўзы на зорні выкладання на гэтых факультэтах. І на дзіні, ба Ѹшоўці са збана ўспіць, траба, як вядома, нешта пыларшу туды націць. А раптоўнае зяяўленне гэтых уяўных факультэтаў можа сведчыць не пра што іншаве, што пра мітсіслівие імкненіе краініцтва навучальнае установы як-кольків, хоць звонку, адпавядзіць новай шыльдзе – “універсытэт”. Відаць, на траба казаць, да чаго можа прывесці такая павярхояўная экстэнсіўная палітика.

На слуху замацаваныя статусы “сапраўднага” ўніверсытэта да наўднінага часу чакалі адкрыцці цалага шэрагу новых факультэтаў, напрэклад, журналістычнай і славянскай на базе філфаку. Але там, на філфаку, здаецца, усё ж такі глядзяць прадзіз бэз вочы: Гэта ўсё пакуль неакыццяўляльнае пражэк-

цёрства, – кажа дзякян Я. Клімчук. – Максымум, што мы можам сабе зары з дэзволіць, гэта стварыць толькі дадатковую прафесію: рэдактар тэкста”.

Падсумоўчыя напісанасе, адзначым дзве шляхі вырашэння няправлемі. Першы відавочны: калі, не імкнусыся да онвонкай “сапраўднасці”, ВНУ звалюцьціца будзе назапашаць базу для сваёй пашырэння. Гэта цікава ѹмарудна. Алы ў ідзеле пажаданы.

Другі шлях хуткі, але непажаданы. Справа ў тым, што ўбесен у МДУ чакае падыўторна атэстата. Калі ўніверсытэт яе не вырымлівае, то губіе ўсіх статус і рэбіцца пэдністистутутам. Пры гэтым, зразумела, зыніць, вышэйзапасчынныя праблемы. Зрыштак, некаторыя рачы пачынаюць называцца сваім імёнамі.

Аляксей АЛЕКСАНДРОВІЧ

М**• 8**

17 - 23 сакавіка 2000 г.

№ 10 (74)

ЮБІЛЕЙНАЯ ІМПРЕЗА НЯДЗЕЛЬНАЙ ГАБРЭЙСКАЙ ШКОЛЫ

Не затушыць бы съечку назаўжды

Свята прайшло ўраныста, краслыні і весела. А разам з тым для даросных удалынікам імпрэзы – не бясь лёгкага настрою самоты і жарбы. Таму было некалькі прычынаў. Прывідам, што акрамя смутку магта выклікала гісторычнае ўзгадка пра то, што паводле перапису 1913 года палова насельніцтва Маріліеві быў габрэем, а ідыш за родную мову вyzнавалі 49% людзей гэтай нацыянальнасці. Зразумела, быў адпаведная школы, месцы адпачынку, дзе гутарылі пра жыцьцё, дзейнічалі сынагогі. Існуаў свой баатыраў пласт нацыянальной культуры, якія узбагачаліся ад пераплачання с культуры беларускай і ў сваю чаргу узбагачала гэта... Цяпер у горадзе долі габрэйскага насельніцтва менша за 1%. Акрамя нядзельных школы – наўгарыні, не праграмай і афіцыйнай, а грамадзкой – чига габрэйскага не засталося. А разам з гэтым шмат чаго зникла і беларуская. Вось такая відавочная і перакінчальная дыялектыка: не паважае сваю культуру – я будзе меньш нікай...

Зарытушылі на імпрезе съёзы гонару за сваіх дзяцей і цэльныя успаміны аб першых кроках нядзельных школы, якія многіх абавязвалі сваім вяртаннем да нацыянальных каранёў і відзякі, засвячэннем першых слов у родную мову і першыя веду з нацыянальнай гісторыяй, дапузначаніем да творчасці...

Дарчы, насімірэць мене ў школе не цікавіцца нацыянальнасцю дзяцей і дарослых наведальнікаў. Яна адчыненая для ўсіх, хто жадае пашырыць свае веды ў лінгвістыцы, удасканаліць свае таленты і здольнасці ў музыцы і спевахах, у танцах і майаванні. Эты нядзельны асродак культуры і адукацыі трывалецца на плюдкім братэрстве і павалодаўшыся, што канкрэтнай людзі въночыць за вакхе і вартасця для саміх сябе.

Хаця пасля дарчы, як гаворыцца, дзякуюць меней да наступнага дзесяцігадавага юбілею і пабачыць, як дзеці весела і радасна будуть задаваць на съюточнай выкладкі ўдвар большу количесць съечкаў, чым гэта было ў минулую недзялю.

Алена БАРЫСАВА
Фота Аляксандра Ліціна

Тыднёўскіе Маріліеўскіе

Газета надрукаваная афсэтным спосабам у Маріліевскай абласной друкарні імя Я. Свярдлова. Замова 10. Наклад 2000 асбонікаў.

ШАХ МАТ КУТ

MIXASIA БУЛАВАЦКАГА

СУСТРЭЧА IV

У конкурсе разгарацца барацьба. Віктар Марчанка і Аляксей Кіслой даслалі поўную і правільную развязаны ў бух апошніх заданій, назавуши прызвішча ўтвараючы ўзор, за што атрымоўваюць па 5 балоў і яйца за аднаму балу за мову. У развязанях Вольга Вусікава разглядаючыя на ёсце значныя варыянты, таму яна атрымоўвае на 2 балы менш за кожнае заданне. Аслатнім прапануем асаманіца з развязкамі ўзору вядомага члэснага шахматыста Рынхарда Рэці.

У заданні 3 патрабавалася знайсці для белых нічью пры ўходзе ў пазыцыі: Kt8, Pс6 (белая); K6, Ph5 (чорны).

1.Kt7 h4. 2.Kf6 Kb6. 3.Ke5! (дыягональны хадам) белыя кароль набліжаюцца да абедзьвю пешак. Цяпер калі чорныя пабіюць пешку сб, то белыя кароль даганічні чорную пешку, а на ход 3... h3 будзе 4.Kd6 і белая пешка прадоцца ў тетманы. Клясычная канцовка!

У заданні 4 таксама трэба было знайсці нічью для белых у пазыцыі Kf6, Pb6 (белая); Kd7, Ae2, Pb5 (чорныя). Развязвае ўзор ужо вядомы вам прым Рэці – дыяганальны ход рукала: 1.Ke7! g5. 2.Kd6 g4. 3.e7 Ab5 4.Kc5 Ae8 (не дамамока і 4...Kd4 і кароль даганічні чорную пешку; а на яе бафону афірам абудзеца e8f з разъменам пешак. Нічыя.

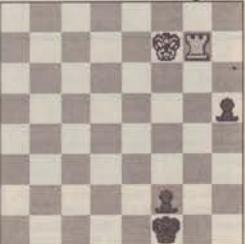
Такім чынам, на сэнтын має такі расклад:

- 1.AКіслой – 19;
- 2.Марчанка – 18;
- 3.Вусікава – 14;
- 4.К.Аўраменка – 2.

(Нагадаем, што да атрымання двух прызў патрабуе мянець чым пяць удзелынікаў – гл. умовы конкурсу ў ТМ № 4).

А цяпер – наступныя два за-

ЗАДАННЯ 6

Белыя: Kt7, Tg7 (2).
Чорныя: Kf7, Pg2, Ph5 (3).
Белыя пачынаюць і дамагаюцца нічней.

Кошт правільных развязвакожнасці ўзору – 4 балы (+1 бал за прызвішчу аўтара).

Чакам адказаў да 29 сакавіка на адрас: 212030, Марілёў, а.с.3.

Нагадаем беларускія назвы шахматных фігур: кароль (K), гетман (Г), тур (T), афіцэр (A), вернік (B), пешка (P). Чамусыці пешку пры скрачэнні падаць маленкай літарай у той час, як іншыя фігуры традыцыйныя на скрачэнні вялікай. Думаецца, што гата не правядзенна ў дыягональных да галоўчынів аяўля шахматных барацьб. Надалі мы будзем і пешку скрачача вялікай літарай.

Адзін з чытанага зрабіў скінувашу залагу наконт назвы. Паколы ў Беларусі ніколі не было ўсіх каралеп, ні цароў, ні ў шахматнага карала ён пранімае называць князем. Эта дайстасцювецца да замены ферзя на гетмана. Нібыта ўсе.

А Кіслой, як высьветлілася, даслаў і развязвак другога задання, але пошта не дасенасла яго да нас. Цяпер гэта можна патуманыць. Калі на каўэрце акрамя юндакса, горада і абаніцкай скрыні вы дададзіце "родак" ці "Тыднёўскі" ці яйца што-не будзе, то вы ствараецце для пошты праблему, бо вышынізваюць адрас – гэта не адрас рэдакцыі. Натуральна, што ў гэтым выпадку дастаўка не гарантуюцца. І апошні ліст Аляксея

Зусім не спакойны, а нэрвовы дзень сёняня ў Клімавічах.

Пасля чацвяртага амбэр-каванія на калегіі абласнога

толькі выпадкова патрапіў да нас. Калі паска, пышыце на капэрце не толькі тое, што вышыі падкрасілі.

Аляксей выбачаўца за недаска-напасаць сваёй беларускай мовы, бо ён нічайна пераехаў у Марілёў з Рэспублікі. Не вялікі жаль, роднай мовай не володзіць сэнчыні (нават на такім узроўні, як у цыбу) і шмат хто ёсць мясцовых беларусаў. У прынцыпе, тут чынга стравішнага наима: пры жаданні мову засвой-ніцяю. Страбаваць часць карыст-ства, пісаць (весы хадаў у "Шахмат-ку") – і мова засвойцца. Быда ў іншым: некаторыя беларусы нават ганарыца сваім ніевяданым мовам. Але Бог ім судзіць.

Парэзваец?

У Францы Стоктана ёсьць казка, у якой візія пранапушчаныя ад-чыніці дэзверы і увайсы ў адзін з двух пакояў. Калі патрапіць у пакой з прынцысай, то ажаніца ёсць ёю. Калі патрапіць у пакой з тыграм, то будзе раздарданы.

Рэйманд Смалін сваім кніжкам з аналагічнай назвай разъясняе га-тую казку. Ягоны кароль – аматар пегіні. І таму ён на хоча, каб выпад-ковы яго дачка вышыя замуж за дурні. Ен хоча праверы пра зумі-вальні. І таму на дэзверы пакой, да якіх падводзіць небараку-візь-ни вышываючца таблічкі:

I. Хада ў заданні з этым пако-ем знаходзіцца прынцыса.

II. Тыгр сядзіць у другім пакое.

- А я прауда, што напісаніца на таблічках? – запытваіць вязень.

- Можа, на абедзьвю праудаў, – ад-казаў кароль.

Які дэзверы вы адчыніце?

Калі пасылька гэтага яйца не ра-зదарніла тыгра, то дапамажце ёму з другому візію. Яго падвялі да дэзвера з такім надпісам:

I. Уабодвух пакоях прынцысы.

II. Уабодвух пакоях прынцысы.

- Прайдзі – узрадаўшысі візень.

- Калі ў першым пакое прынцыса, то таблічка на дэзверах праудзіва-я, калі тыгр, то непраудзіва. Для дру-гога пакоя наадвародзіць: калі тыгр, то таблічка непраудзіва; калі прынцыса, то таблічка праудзіва.

Які дэзверы адчыніце візьню?

АДКАЗЫ

НА ЗАДАННІ У "ТМ" № 8

1. Адзін сумленны.
2. Два дэліры.
3. 12 службоўцаў.
4. Задача не разъясняеца пры традыцыйных размызьваках іншых фігур – белая зынзу, чорныя зыверху. Калі ж дапысць, што гульцы размызьвакі фігуры нетрадыцыйна, памяняўшы становішча белых і чорных фігур, то разъясняе зонаходзіцца: апошнім ходам белая пешка b2 пабіла чорную фігуру на a1, пе-ратувашыся ў тур.

Адказ да апошніга задання знаходзіцца ў А. Марчанка прыслапу адказы да першых трох заданняў, не знойшоуцца адказу на чацвяртага.

Зымым новых посыпехаў!

НАПРЫКАНЦЫ ТЫДНЯ

У суботу ў штаб-кватэры магілёўскай філіі Аб'яднанай Грамадзянскай партыі абуддзенца сустэрэча з депутатамі Вярховага Савету (легітимнага) Анатолем Лябядзенкам і Аляксандрам Дабравольскім. Заплянаваная размова аб важных проблемах сучаснага беларускага палітычнага кан-тэксту. Цікавыя могуць узяць удзел у сустэрэчы, якія мае распачацца а 15-й гадзіне па адресу: вуліца Ленінская, дом

27, пакой 56.

Улада гэтым жа днём апя-куеца, як пазначана ў пляне ўсіх мерапрыемстваў, кан-цэртам "Ляпіса Трубяцкага". Магілёўскія аматары бардас-кай песьні тым часам наведа-юць гала-канцэрт у Доме школынікаў, на якім чакаюцца выступы Віктара Шалкевича, Зыміцера Бартосіка, Алеся Ка-мікошы, га-ворараў пра сваіх, мясцовых самадзейных съве-вакоў.

Зусім не спакойны, а нэрвовы дзень сёняня ў Клімавічах. Пасля чацвяртага амбэр-каванія на калегіі абласнога

УУС "канавалаўскага" пытань-ня тут уважліва вывучаюць высновы міліцэйскіх праве-рак, якія ўпарты не пагаджаюцца з антымафіёзнымі шчы-раванымі старшынамі рабы-канкамі. Міліцыя паведам-ляе, што не володзіць фактамі і матэрыяламі аб клімавіцкіх злачынствах, а сп. Канавалаў, на менш упарт, стаць на сваіх: вакол яго пакупцы і зрада. Але фактаў таксама пакуль не адкрывае.

НАПРЫКАНЦЫ ТЫДНЯ

Рэдактар Генадзь СУДНІК

Аналітычна-інформацыйная газета,
заснаваная Магілёўскай гарадской асацыяцый
«КОЛА СЯБРОЎ».

Зарэгістраваная ў Дзяржкамітэце РБ
на друку за № 831.

Штотыднёвік

АДРАС РЭДАКЦЫИ:
212030, г. Магілёў,
вул. Першамайская,
6-22.

Тэлефон: 31-04-15,
Тэл./факс: 22-97-82,
E-mail: krug@user.unibel.by